

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Fra et Vindue i Vartou.

Citation: Andersen, H. C.: "Fra et Vindue i Vartou.", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 295. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-workid100276/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

[120]

Fra et Vindue i Vartou.

Ud til den grønne Vold, der gaaer rundt om Kjøbenhavn, ligger en stor, rød Gaard med mange Vinduer, i dem vozer Balsaminen og Ambratræet; fattigt seer der ud derindenfor, og fattige 5 gamle Folk boe der. Det er Vartou.

See! op til Vindueskarmen læner sig en gammel Pige, hun plukker det visne Blad af Balsaminen og seer ud paa den grønne Vold, hvor lystige Børn tumle sig; hvad tænker hun paa? Et Livs Drama ruller op for Tænken.

[121] De fattige Smaa, hvor lykkeligt de lege! hvilke røde Kinder, hvilke velsignede Øine, men hverken Skoe eller Strømper have de paa! de danser paa den grønne Vold der, hvor Sagnet fortæller at for mange Aar tilbage, da Jorden der altid sank, blev et uskyldigt Barn lokket med Blomster og Legetøj ind i den aabne 15 Grav, som de murede til medens den Lille legede og spiste. Da laae Volden fast og bær snart et dejligt Grønsvær. De Smaa kjende ikke Sagnet, ellers vilde de børe Barnet græde endnu dernede under Jorden, og Duggen paa Græsset vilde synes dem de brændende Taarer. De kjende ikke Historien om Danmarks 20 Kouge, der da Fjenden laae udenfor, red her forbi, og svor, han vilde døde i sin Rede; da kom Qvinder og Mænd, de gøjede kogende Vand ned over de hvidklædte Fjender, som i Sneen kravlede op ad den ydre Voldside.

Lystigt lege de fattige Smaa.

---

m ukendt.

O Oms. æsthetisk Aarbog, udg. af P. L. Møller, 1847 s. 298-309. *Overskriften* To Billeder fra Kjøbenhavn, af H. C. Andersen, omfatter stykkerne I og II, hver med en usign. litografi af Jens Peter Lund. Stk. I får egen titel i flg. tryk. Stk. II se udf. s. 282. Udkom dec. 1846. (Bibl. 312).

A HP-55 s. 136-32 m. 2 ill.

C SS 15-55 s. 72-29.

D ZHP 2-63 s. 75-77 m. 2 ill.

2 Kjøbenhavn] Byen O. 5 der. Det er Vartou] der. O. 10 lykkelig[!] lykkelige D. 13 blev et uskyldigt Barn] et v. B. blev D. 20 svor,] svor at O, svor A, svor at C, svor, D.

Leg, du lille Pige! snart komme Aarene – ja, de velsignede
Aar: Confirmanterne spædsere Haand i Heand, Du gaaer i hvid
Kjole, den har kostet din Moder nok, og dog er den syet om af
en større, gammel! Du faaer et rødt Shawl, det hænger Dig for-
langt ned, men saa kan man see, hvor stort det er, hvor altfor
stort! Du tænker paa din Stads og paa den gode Gud. Deilig
er en Vandring paa Volden! Og Aarene gaas med mange mørke
Dage, men med Ungdomssind, og Du faaer en Ven, Du veed
det ikke! I mødes; I vandre paa Volden i det tidlige Foraar,
naar alle Kirkeklokker ringe paa store Bødedag. Der er endnu
ikke Violer at finde, men udfor Rosenborg staaer der et Træ
med de første grønne Knopper, der staudse i. Hvert Aar skyder
Træet grønne Grene, det gjør ikke Hjertet i Menneskets Bryst,
gjennem dette glide flere mørke Skyer, end Norden kjender. [122]
Stakkels Barn, din Brudgoms Brudekammer bliver Liigkisten, 15
og Du bliver en gammel Pige; fra Værtou seer Du bag Balsami-
nen ud paa de legende Børg, seer din Historie gjentages.

Og det er just det Livs-Drama, der ruller op for den gamle
Pige, der seer ud paa Volden, hvor Solen skinner, hvor Børnene
med røde Kinder og uden Strømper og Skoe juble, som alle de
andre Himlens Fugle. 20

1 komme] kommer O. 10 ringe paa] ringe O, ringe paa A, ringe C, ringe paa
D. 11 udfor] ud for O, udfor A, ud for C, udenfor D.